

„Оние господа, кои ги запишале Народните умотворби од мојот роден град Прилеп и ги отпечатиле во Министерските Зборници и другаде, го запишале звукот што со буквата ш и ч и ш со /шчо и шо/.

Тие немаат право да ги запишуваат тие два звука, бидејќи во Прилепскиот говор најмногу се слуша звукот што, отколку двата други.

Како доказ за тоа ќе ги приведам некои имиња на луѓе, села и други, кои што не може да се изговорат со звукот шчо и шо, ами со што...”

Кратки белешки за звукот шцо, шчо и шо в Прилепскија говор, ”Глас македонски”, ИИ, 47, Софија, 5.ЏИ.1895, стр.4;